

Comunicat de presă / 7 februarie 2012

Contact: Alice Ene. PR Executive, Editura Humanitas – (+40) 731 037 431

Amos Oz, două zile la București

La invitația Editurii Humanitas Fiction și a Ambasadei Israelului la București, Amos Oz, unul dintre cei mai importanți scriitori israelieni, va fi prezent la București, în perioada 27–28 februarie 2012.

Scriitorul va susține o conferință de presă luni, 27 februarie, ora 12.00, la Hotelul InterContinental, Sala Fortuna Est, etajul 21. În aceeași zi, la ora 18.30, la Ateneul Român, va avea loc conferința *Amos Oz în dialog cu Gabriel Liiceanu*. Biletele pentru conferință vor fi puse în vânzare marți, 21 februarie.

Marți, 28 februarie, ora 11.00, Amos Oz va primi titlul de Doctor Honoris Causa al Universității din București, festivitatea de decernare desfășurându-se în Sala „Constantin Stoicescu” a Palatului Facultății de Drept (Bd. Mihail Kogălniceanu nr. 36–46). De la ora 17.00, la Librăria Humanitas Kretzulescu (Calea Victoriei nr. 45) va fi lansată seria de autor „Amos Oz” a Editurii Humanitas Fiction, cu volumele *Odihnă desăvârșită*, *Cutia neagră*, *Cum să lecuiești un fanatic*, *Rime despre viață și moarte*, *Poveste despre dragoste și întuneric* și *Scene de viață campestră*. La eveniment vor vorbi: Amos Oz, Marlena Braester, Ioana Pârvulescu și Denisa Comănescu.

Seria de autor „Amos Oz” a fost inaugurată de Denisa Comănescu, directorul editorial al Editurii Humanitas Fiction, în mai 2011, cu publicarea romanului *Rime despre viață și moarte* (apărut inițial în 2009, în colecția „Raftul Denisei”, în traducerea Ioanei Petridean), urmată de volumele *Scene de viață campestră* (Humanitas Fiction, 2011; traducere de Ioana Petridean), *Poveste despre dragoste și întuneric* (Humanitas Fiction, 2008, 2009, 2011; traducere de Dana-Ligia Ilin), *Cum să lecuiești un fanatic* (Humanitas, 2007; Humanitas Fiction, 2011; traducere de Dana-Ligia Ilin), *Odihnă desăvârșită* (Humanitas Fiction, 2011; traducere de Marlena Braester) și *Cutia neagră* (Humanitas Fiction, 2012; traducere de Marlena Braester). De același autor au mai apărut: *Să nu pronunți: noapte* (Humanitas Fiction, 2010; traducere de Marlena Braester) și *Deodată în adâncul pădurii* (Humanitas, 2010; traducere de Dana-Ligia Ilin).

Poveste despre dragoste și întuneric, Scene de viață campestră și Cum să lecuiești un fanatic sunt în curs de apariție, tot la Humanitas Fiction, în ediție eBook.

În seria de autor „Amos Oz” vor fi publicate romanele *Dealul Sfatului Nelegiuit, Pantera din subterană* (ambele traduse din ebraică de Any Shilon), *Soțul meu, Michael*, precum și cartea pentru copii, *Soumchi* (ultimele două traduse din ebraică de Ioana Petridean).

Amos Oz, unul dintre cei mai importanți prozatori și esești israelieni, s-a născut la Ierusalim în 1939, într-o familie de cărturari și profesori, originară din Polonia și Rusia. Figura tutelară a familiei, așa cum apare în cunoscutul său roman autobiografic de mai târziu, *Poveste despre dragoste și întuneric*, este fratele bunicului patern, profesorul doctor Joseph Klausner. Venit în Palestina la începutul secolului trecut, acesta va ajunge pe culmile recunoașterii sociale și intelectuale – o stradă din Ierusalim îi poartă numele, în timp ce scrierile lui sunt de referință în bibliografia iudaismului. Părinții lui Amos vor avea însă un alt destin: tatăl lui, Yehuda Arie Klausner, deși studiase literatura și istoria în Polonia, cunoștea 17 limbi și avea o cultură vastă, va rămâne în umbra unchiului său, fiind nevoit să accepte un post modest de bibliotecar, în timp ce mama lui, Fania, o femeie la fel de cultivată, de o sensibilitate aparte, purtând în suflet nostalgia Europei, va ceda în fața greutăților și a lipsurilor vieții de emigrant și se va sinucide când Amos împlinea vârsta de 12 ani.

În 1954, la 15 ani, adolescentul fragil și crescut printre cărți se răzvrătește împotriva tatălui și părăsește Ierusalimul. Se stabilește în kibbutzul Hulda, unde își va schimba numele de familie, devenind Amos Oz. La doar 20 de ani i se publică primele povestiri în revista literară *Keshet*, cu puțin timp înainte de a fi trimis de colectivitatea kibbutzului să studieze filozofia și literatura la Universitatea din Ierusalim. În 1967 luptă în Războiul de Șase Zile, iar în 1973 participă la Războiul de Yom Kippur.

După absolvirea Facultății de Filozofie a Universității Ebraice din Ierusalim revine în kibbutz, unde practică agricultura și predă la liceul local timp de 25 de ani, până în 1986, când se mută împreună cu soția și fiul său în orașul Arad, pe țărmul Mării Moarte.

De-a lungul timpului Amos Oz a fost invitat al unor prestigioase instituții de învățământ superior precum Colegiul St. Cross, Oxford (1969–1970), Universitatea Ebraică din Ierusalim (1975, 1990) și Colegiul Colorado Springs (1984–1985) din S.U.A. Din 1987, Amos Oz predă literatura ebraică la Universitatea Ben Gurion din Beer Sheva.

În 1991 Amos Oz devine membru al Academiei de Limbă Ebraică din Israel.

Scriitorului israelian i-au fost acordate până în prezent zece titluri Doctor Honoris Causa din partea: Hebrew Union College – Cincinnati, Ohio și Ierusalem (1988), Colegiul Western New England din Springfield, S.U.A. (1988), Universitatea din Tel Aviv, Israel (1992), Universitatea Brandeis, S.U.A. (1998), Seminarul Teologic Evreiesc din New York, S.U.A. (2006),

Universitatea Ebraică din Ierusalim, Israel (2006), Institutul Weizmann din Rehovot, Israel (2006), Universitatea din Anvers, Belgia (2008), Universitatea pentru Străini din Siena, Italia (2010), Universitatea din Melbourne, Australia (2011).

Din 1965 până în prezent Amos Oz a publicat 35 de cărți, dintre care 13 romane, patru volume de povestiri și nuvele, cărți pentru copii și nouă volume care cuprind eseuri și articole.

Primul său volum de povestiri, *Acolo unde urlă șacalii*, apare în 1965, fiind urmat de romanul *Altundeva poate* (1966). După succesul romanului *Soțul meu, Michael* din 1968, Amos Oz continuă să publice cărți de ficțiune: *Până la moarte* (1971), *Atinge apa, atinge vântul* (1973), *Dealul Sfatului Nelegiuit* (1976), *Soumchi* (1978), *Odihnă desăvârșită* (1982; Humanitas Fiction, 2011), *Cutia neagră* (1987; Humanitas Fiction, 2012), *Să cunoști o femeie* (1989), *Fima* (1991), *Să nu pronunți: noapte* (1994; Humanitas Fiction, 2010), *Pantera din subterană* (1995), *Aceeași mare* (1999), *Poveste despre dragoste și întuneric* (2002; Humanitas Fiction, 2008, 2009, 2011), *Deodată în adâncul pădurii* (2005; Humanitas, 2010), *Rime despre viață și moarte* (2007; Humanitas Fiction, 2009, 2011), *Scene de viață campestră* (2009; Humanitas Fiction, 2011). Volumele de eseuri politice și literare ale lui Amos Oz au fost traduse în multe țări, cel mai cunoscut fiind *Cum să lecuiești un fanatic*, publicat în 2002 (Humanitas, 2007; Humanitas Fiction, 2011).

Editura Humanitas Fiction i-a dedicat lui Amos Oz o serie de autor, în care au apărut *Rime despre viață și moarte*, *Poveste despre dragoste și întuneric*, *Cum să lecuiești un fanatic*, *Scene de viață campestră*, *Odihnă desăvârșită* și *Cutia neagră*, urmând să fie publicate *Soțul meu, Michael*, *Dealul Sfatului Nelegiuit*, *Pantera din subterană* și *Soumchi*. De asemenea, în colecția „Raftul Denisei”, Humanitas Fiction, a apărut *Să nu pronunți: noapte*, iar *Deodată în adâncul pădurii* – în colecția „Cartea de pe noptieră”, Humanitas. În limba română au mai fost traduse: *Să cunoști o femeie* și *Fima*.

Cărțile lui Amos Oz au fost traduse în 42 de limbi, în 43 de țări.

Printre numeroasele distincții primite de Amos Oz se numără:

- Premiul Holon Municipal, 1965, Israel, pentru volumul *Acolo unde urlă șacalii*;
- Premiul Brener, Israel, 1976, pentru *Dealul Sfatului Nelegiuit*;
- Premiul pentru Literatură pentru Copii Ze'ev, Israel, 1978, pentru *Soumchi*;
- Premiul pentru Literatură pentru Copii „Hans Christian Andersen”, Danemarca, 1978, pentru *Soumchi*;
- Premiul Bernstein, Israel, 1983, pentru *Odihnă desăvârșită*;
- Ordinul Artelor și Literelor, în rang de Ofițer, 1984, Franța;

- Scriitorul Anului, premiu acordat de The Lotos Club, New York, 1985;
- Premiul Bialik, Israel, 1986;
- Premiul Femina Étranger, Franța, 1988, pentru romanul *Cutia neagră*;
- Premiul Wingate, Marea Britanie, 1988, pentru romanul *Cutia neagră*;
- Premiul Păcii, Germania, 1992, acordat la Târgul de carte de la Frankfurt;
- Premiul pentru Literatură pentru Copii Luchs, Bremen/Germania, 1993, pentru *Soumchi*;
- Premiul pentru Literatură pentru Copii Hamoré, Franța, 1993, pentru *Soumchi*;
- Premiul Maurice A. Stiller, Universitatea Ebraică din Baltimore, Maryland, S.U.A., 1994;
- Distincția de Cavaler al Ordinului Legiunea de Onoare, acordată de Jacques Chirac, 1997;
- Premiul Blue Cobra, Elveția, 1997, pentru *Pantera din subterană*;
- Premiul Israel pentru Literatură, 1998;
- Premiul Freedom of Expression acordat de Uniunea Scriitorilor Norvegieni, 2002;
- Premiul Der Geschwister Korn-und-Gerstenmann-Stiftung, Germania, 2003;
- Premiul France Culture, 2004, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Marele Premiu Ovidius al Festivalului Internațional „Zile și nopți de literatură” al Uniunii Scriitorilor din România, 2004;
- Premiul Catalonia, Spania, 2004, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul Die Welt, Germania, 2004, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul „Viajes Con Cuaderno”, Spania, 2004;
- Premiul Sandro Onofri, Roma, Italia, 2004, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul Bruno Kreisky, Viena, Austria, 2005, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul KORET, S.U.A., 2005, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul Goethe, Germania, 2005, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul Wingate, Londra, Marea Britanie, 2005, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul S.Y. Agnon, Ierusalim, 2006, pentru *Poveste despre dragoste și întuneric*;
- Premiul Europa, Berlin, Germania, 2006;
- Premiul Corine, Germania, 2006;
- Distincția Crucea de Onoare a Republicii Federale Germania, 2007;
- Premiul Grinzane Cavour, Italia, 2007;
- Premiul Prince of Asturias, Spania, 2007;
- Premiul Dan David al Universității din Tel Aviv, 2008;
- Premiul Primo Levi, Italia, 2008;
- Premiul Ulysses, Genova, Italia, 2008;
- Premiul Heinrich Heine, Germania, 2008;
- Premiul Jonas Weiss, Suedia, 2009;

- Premiul Siegfried Unseld, Germania, 2010;
- Premiul Târgului de carte de la Budapesta pentru *Rime despre viață și moarte*, 2010;
- Premiul Cititorilor la Târgul de carte din Torino, Italia, 2010;
- Premiul Méditerranée Étranger, Franța, 2010, pentru *Scene de viață campestră*.